

- a) že soudní přezkum procesní zákonnosti rozhodnutí, na která se vztahují ustanovení této směrnice o účasti veřejnosti, má úspěch pouze tehdy a může vést ke zrušení rozhodnutí, pokud podle okolností případu existuje konkrétní možnost, že napadené rozhodnutí by bez procesní vady dopadlo jinak, a pokud je mimo to procesní vadou zároveň dotčeno hmotněprávní postavení žalobce nebo
- b) že v rámci soudního přezkumu procesní zákonnosti musejí být ve větším rozsahu zohledněny procesní vady u rozhodnutí, na která se vztahují ustanovení této směrnice o účasti veřejnosti?

Je-li třeba zodpovědět uvedenou otázku ve smyslu popsaném v písmenu b):

Jaké obsahové požadavky mají splňovat procesní vady, aby tyto vady mohly být zohledněny při soudním přezkumu procesní zákonnosti rozhodnutí ve prospěch žalobce?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/35/ES ze dne 26. května 2003 o účasti veřejnosti na vypracovávání některých plánů a programů týkajících se životního prostředí a o změně směrnic Rady 85/337/EHS a 96/61/ES, pokud jde o účast veřejnosti a přístup k právní ochraně (Úř. věst. L 156, s. 17; Zvl. vyd. 15/07, s. 466).

⁽²⁾ Směrnice Rady 82/337/EHS ze dne 27. června 1985 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí (Úř. věst. L 175, s. 40; Zvl. vyd. 15/01, s. 248).

Žaloba podaná dne 13. února 2012 — Evropská komise v. Francouzská republika

(Věc C-76/12)

(2012/C 133/29)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: W. Roels a C. Soulay, zmocněnci)

Žalovaná: Francouzská republika

Návrhová žádání žalobkyně

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:

- určil, že Francouzská republika tím, že ponechala v platnosti daňový režim, který osvobozuje od daně dividendy vypláčené francouzskou společností investičním fondům se sídlem ve Francii, zatímco tytéž dividendy rozdělované investičním fondům se sídlem v jiném členském státě Evropské unie nebo ve státě Evropského hospodářského prostoru podléhají srážkové dani, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 63 Smlouvy o fungování

Evropské unie a článku 40 Dohody o Evropském hospodářském prostoru;

— uložil Francouzské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Komise v rámci své žaloby napadá rozdílné daňové zacházení s dividendami vypláčenými francouzskými společnostmi subjektům kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP) podle toho, zda mají tyto SKIPCP sídlo ve Francii či nikoli. Jedním z prvků daňového režimu, která se vztahuje na SKIPCP se sídlem ve Francii, je absence zdanění dividend rozdělovaných francouzskými společnostmi. Naopak podle čl. 119a odst. 2 obecného daňového zákoníku se u dividend rozdělovaných francouzskými společnostmi ve prospěch SKIPCP bez sídla ve Francii uplatňuje srážková daň. Komise má za to, že uplatňování rozdílného daňového zacházení na SKIPCP se sídlem ve Francii a na SKIPCP bez sídla ve Francii, i když se oba SKIPCP nacházejí ve srovnatelné situaci, nebere-li se v úvahu stát, v němž mají sídlo, představuje překážku volného pohybu kapitálu a že tato překážka není odůvodněna účinností finančních kontrol, ani nezbytností zajistit vyvážené rozdělení zdaňovací pravomoci.

Komise připomíná, že podle ustálené judikatury, vyjádřené zejména v rozsudcích *Komise v. Itálie* (rozsudek ze dne 19. listopadu 2009, C-540/07) a *Komise v. Německo* (rozsudek ze dne 20. října 2011, C-284/09), Soudní dvůr rozhodl, že členské státy, které podrobují dividendy rozdělované společností se sídlem v jiných členských státech méně příznivému daňovému režimu než je režim, který se vztahuje na dividendy rozdělované společností se sídlem v tuzemsku, aniž je toto rozdílné zacházení odůvodněno objektivně odlišnými situacemi nebo naléhavými důvody obecného zájmu, nesplnily povinnosti, které mají z titulu volného pohybu kapitálu.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Administrativen sad Sofia-grad (Bulharsko) dne 14. února 2012 — Evita K EOOD v. Direktor na Direktsia „Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto“, Sofia

(Věc C-78/12)

(2012/C 133/30)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Administrativen sad Sofia-grad

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Evita K EOOD

Žalovaný: Direktor na Direktsia „Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto“ Sofia

Předběžné otázky

- 1) Má se pojem „dodání zboží“ ve smyslu čl. 14 odst. 1 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty, ve spojení s článkem 345 Smlouvy o fungování Evropské unie vykládat v tom smyslu, že za okolností původního řízení připouští, aby příjemce dodání nabyt právo k nakládání se zbožím (jímž jsou druhově určené movité věci) tak, že vlastnictví k tomuto zboží získá úplatně od nevlastníka držbou v dobré víře, což je podle vnitrostátního práva členského státu přípustné, přičemž je třeba zohlednit, že podle tohoto práva se vlastnické právo k těmto věcem převádí jejich předáním?
- 2) Vyžaduje prokázání uskutečnění „dodání zboží“ ve smyslu čl. 14 odst. 1 směrnice 2006/112 u konkrétní faktury v souvislosti s uplatněním nároku na odpočet ve faktuře uvedené a skutečně zaplacené daně podle čl. 178 písm. a) směrnice, aby příjemce dodání doložil vlastnická práva dodavatele, jestliže předmětem dodání jsou druhově určené movité věci a vlastnické právo k těmto věcem se podle vnitrostátního práva členského státu převádí jejich předáním, přičemž podle tohoto práva je přípustné i nabytí vlastnického práva k těmto věcem od nevlastníka držbou v dobré víře získanou úplatně?

Je třeba „dodání zboží“ pro účely odpočtu daně odvedené na vstupu ve smyslu směrnice považovat za prokázané, jestliže příjemce za okolností původního řízení uskutečnil následné dodání stejného zboží (zvířata, jejichž identifikace je povinná) prostřednictvím vývozu s podáním celního prohlášení a nebylo prokázáno, že k tomuto zboží mají práva třetí osoby?

- 3) Je pro účely prokázání uskutečnění „dodání zboží“ ve smyslu čl. 14 odst. 1 směrnice 2006/112 u konkrétní faktury v souvislosti s uplatněním nároku na odpočet ve faktuře uvedené a skutečně zaplacené daně podle čl. 178 písm. a) směrnice třeba vycházet z toho, že dodavatel a příjemce, kteří nejsou zemědělskými výrobci, nejsou v dobré víře, jestliže při obdržení zboží nebyl předložen od předchozího vlastníka žádný doklad, v němž by byly uvedeny ušní značky zvířat podle požadavků veterinárně-lékařských právních předpisů Evropské unie, a ušní značky zvířat nejsou uvedeny ve veterinárním osvědčení, které vydal správní orgán a které je doprovodným dokumentem u zvířat při jejich přepravě k uskutečnění konkrétního dodání?

Jestliže dodavatel a příjemce provedli samostatně výčet ušních značek zvířat, která jim byla dodána, je pak třeba vycházet z toho, že splnili požadavky uvedených unijních veterinárně-lékařských právních předpisů, jestliže správní orgán ve veterinárním osvědčení, které je doprovodným dokumentem u zvířat při jejich dodání, ušní značky těchto zvířat neuvedl?

- 4) Má dodavatel a příjemce ve věci v původním řízení, kteří nejsou zemědělskými výrobci, podle článku 242 směrnice 2006/112 povinnost vykázat ve svém účetnictví předmět dodání (zvířata, která musí být identifikována, příp. biologická aktiva) za použití mezinárodního účetního standardu 41, Zemědělství, a prokázat ovládnání aktiv podle tohoto standardu?
- 5) Je podle čl. 226 bodu 6 směrnice 2006/112 nezbytné, aby v takových fakturách pro účely daně z přidané hodnoty, jako jsou faktury, které jsou předmětem původního řízení, byly uvedeny také ušní značky zvířat, která musí být podle unijních veterinárních předpisů identifikována a která jsou předmětem dodání, jestliže vnitrostátní právo členského státu takový požadavek pro převod vlastnického práva k těmto zvířatům výslovně nestanoví a osoby zúčastněné na dodání nejsou zemědělskými výrobci?
- 6) Připouští čl. 185 odst. 1 směrnice 2006/112, aby byl na základě takového vnitrostátního ustanovení, jako je ustanovení, které je předmětem původního řízení, opraven odpočet daně zaplacené na vstupu z důvodu, že bylo zjištěno, že vlastnické právo dodavatele zboží, které je obsahem dodání, nebylo prokázáno, jestliže dodání nebylo žádnou ze zúčastněných stran zrušeno, příjemce uskutečnil následné dodání stejného zboží, neexistují žádné důkazy pro uplatnění práva třetích osob k tomuto zboží (zvířata, jejichž identifikace je povinná), není tvrzena absence dobré víry příjemce dodání a vlastnické právo se ke zboží určenému jen podle druhu převádí podle vnitrostátního práva jeho předáním?

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná
Verwaltungsgericht Berlin (Německo) dne 17. února 2012
— Rahmanian Koushkaki v. Spolková republika Německo**

(Věc C-84/12)

(2012/C 133/31)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgericht Berlin

Účastníci původního řízení

Žalobce: Rahmanian Koushkaki

Žalovaná: Spolková republika Německo